

селските терзие. И Хаджи Генчо са хваналъ и съ двѣте рѣце за коремътъ.

— Ти би и цвикъ пиналъ, ала нѣма кой да ти го даде. Не ще баба печено прасе, защото го нѣма ! рѣкалъ дѣдо Либенъ и навѣсилъ са още повече.

— Ти, свате, ми са не хвали съ своето вино, — азъ имамъ въ къщата си и по-хубаво.

— Ако имашъ, то си го и пий на здраве.

— Грѣхота е, свате, да ми са подкривашъ, срамота е ; я си помисли, че на второ пришествие ти трѣба да отговаряшъ за своите грѣхове предъ Христа, който е хранилъ и старо и младо.

— А кажи ми ти, кой ще тебе да мѣчи на онзи свѣтъ за твоите голѣми грѣхове ? Мене ми са чини, че тебе щатъ да мѣчатъ малко повече, отъ колкото мене.

— Е, не сѣрди са, байо Либене ! азъ